

Sygn. akt I CNP 87/22

POSTANOWIENIE

Dnia 17 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie ze skargi R. M.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Apelacyjnego w Poznaniu
z dnia 24 października 2019 r., sygn. akt I ACa 256/19
w sprawie z powództwa R. M.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Okręgowego w Kaliszu
i Prezesowi Sądu Apelacyjnego w Łodzi
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 listopada 2022 r.,

- 1. odrzuca skargę**
- 2. nie obciąża skarżącej kosztami postępowania skargowego
na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej
Rzeczypospolitej Polskiej**
- 3. przyznaje adwokatowi A. L. od Skarbu
Państwa - Sądu Apelacyjnego w Poznaniu kwotę 7500 zł
(siedem tysięcy pięćset), powiększoną o stawkę podatku
VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej
udzielonej z urzędu skarżącej.**

UZASADNIENIE

Powódka R. M. wnosila o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 24 października 2019 r.,

którym oddalono apelację powódki od wyroku Sądu Okręgowego w Koninie z dnia 21 listopada 2018 r. Skarga została opata o podstawę naruszenia prawa materialnego oraz naruszenia przepisów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c. można żądać stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego wyroku sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, jeżeli przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego wyroku w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Skarga wniesiona na podstawie art. 424¹ k.p.c. powinna spełniać wymogi konstrukcyjne przewidziane dla tego środka prawnego w art. 424⁵ k.p.c. Należy do nich wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Skarga wniesiona przez powódkę R. M. nie spełnia tego wymogu.

W odpowiedzi na skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku zasadnie podniesiono, że skarżąca nie wykazała, aby nie istniała możliwość wniesienia skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 24 października 2019 r. Powódka dochodziła odszkodowania, a wartość przedmiotu sporu została ustalona na 3 000 000 zł. Niniejsza sprawa nie należy także do spraw wymienionych w art. 398² § 2-4 k.p.c. W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu nie wykazano także, że nie przysługiwała skarga o wznowienie postępowania. Ograniczenie się do stwierdzenia, że „Abstrahując od upływu ustawowego terminu przewidzianego dla skutecznego wniesienia przedmiotowej skargi” oraz stwierdzenia, że nie zaistniały przesłanki wznowienia określone w powołanych w skardze przepisach, nie jest wystarczające dla wykazania, że nie istniała możliwość wniesienia skargi o wznowienie postępowania.

Z tych względów skarga podlegała odrzuceniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

[as]